

Mina vandringar i Indien

(Brev från Sadananda till Vamandas, 24.5.56)

© Kid Samuelsson 2009

[...] Under mina vandringar genom Indien har jag mött otaliga lärda och ”heliga”, däribland riktigt goda människor, men ingen som verkligen höll sig till detta, att Shastrams är ”Ljuset” och inte den egna intuitionen och det egna ”upplevandet”. Ni må tro att jag blev förskräckt, då helt plump känslöförmhet gavs ut för att vara bhakti och prisades som sådan.

Gurudev brukade ge följande råd: ”När man hör eller läser Shastrams måste man allra först glömma, befria sig från allt som man vet från andra källor.”

Gradvis förstod jag att det som människorna i Shastrams – från Upanishaderna ända till Bhagavatam – läser [in] och översätter eller utger för att vara Upanishadernas etc. lära, alls inte står i texterna; att människorna antingen är för lata för att se efter i vilken betydelse ett ord brukas i texten själv – eller helt enkelt är oförmögna att hålla sin egen tankevärld och sina egna känslor utanför, när de läser och översätter. [...]